

اعلامیه مطبوعاتی

امریکا فرمان انحلال گروه‌های مسلح عراقی را پس از پایان کارکردشان صادر کرد (ترجمه)

به نظر می‌رسد تشدید فشارهای اشغال‌گر امریکایی بر حاکمیت بغداد و امتناع از تعامل با دولتی که در آن گروه‌های مسلح یا هم‌پیمانان‌شان حضور داشته باشند، نتیجه خود را داده است؛ به‌ویژه آن‌که این گروه‌ها حدود ۸۰ کرسی پارلمانی در اختیار دارند. در همین چارچوب، شماری از رهبران این گروه‌ها موافقت خود را با خلع سلاح اعلام کرده‌اند؛ از جمله قیس خزعلی، رهبر «عصائب اهل الحق»، حیدر الغراوی، رهبر گروه «انصارالله الاوفیاء»، شبل الزیدی، رهبر «کتاب الامام علی» و کاظم الفرطوسی، سخنگوی «کتاب سیدالشهداء».

در مقابل، دو گروه «کتاب حزب الله» و «النجباء» در بیانیه‌های رسمی، مخالفت قاطع خود را با تحویل سلاح اعلام کرده‌اند؛ اما واقعیت آن است که این دو گروه، به‌ویژه پس از حمایت دستگاه قضایی عراق از تصمیم گروه‌هایی که خلع سلاح را پذیرفته‌اند، در موضعی ضعیف قرار دارند.

با وجود این هیاهوی سیاسی و رسانه‌ای، سازوکار اجرایی خلع سلاح همچنان مبهم است. در اظهارات و بیانیه‌ها روشن نشده که آیا این روند صرفاً شامل سلاح‌های سنگین می‌شود یا همه انواع سلاح و حتی انحلال کامل این گروه‌ها را در بر می‌گیرد. همچنین، اشاره‌ای صریح به شمولیت «حشد الشعبی» در این روند نشده است؛ نهادی که از پوشش قانونی برخوردار است. با این‌همه، پیام‌های امریکا هیچ‌کس را مستثنا نکرده است. در همین زمینه، منبع نزدیک به یکی از گروه‌ها به روزنامه «العربی الجديد» گفته است: «پارلمان آینده موضوع ادغام حشد را در قالب قانونی جدید با نام قانون امنیت داخلی بررسی خواهد کرد و قانون پیشین موسوم به قانون حشد الشعبی کنار گذاشته می‌شود».

وجود چندین مرکز قدرت مسلح در یک کشور، خود یک وضعیت بیمارگونه است؛ چه رسد به این‌که این مراکز بر رژیم دست‌نشانده یا قدرت‌های خارجی تکیه داشته باشند. بی‌تردید چنین وضعیتی کشور را به سوی فاجعه می‌کشاند. نمونه‌های آن فراوان است؛ از جنگ داخلی لبنان در دهه هفتاد میلادی گرفته تا فاجعه جاری سودان که تاکنون جان هزاران بی‌گناه را گرفته است، و نیز دیگر توطئه‌هایی که دشمنان امت طراحی و مدیریت می‌کنند. پوشیده نیست که امریکای اشغالگر از این گروه‌ها برای دامن‌زدن به فتنه طایفه‌ای در عراق بهره‌برداری کرد؛ سپس این گروه‌ها، در برابر چشم و گوش امریکا، به سوریه رفتند تا مردم بی‌گناه و قیام‌کنندگان علیه طاغوت شام را به قتل برسانند. اکنون که کارکرد و استفاده ابزاری‌شان پایان یافته، تصمیم به حذف آنان گرفته شده تا ناخن‌های ایران کوتاه و بازوهایش در بیرون از مرزها قطع گردد.

ای مسلمانان! ای امت رشد و هدایت! تأسف بار و دردناک است که دخالت و بازیگری کافر اشغال‌گر در سرزمین‌های مسلمانان همچنان ادامه دارد؛ او برنامه‌ریزی می‌کند، فرمان می‌دهد و اطاعت می‌شود، بی‌آن‌که امتی با بیش از یک‌ونیم میلیارد مسلمان در برابر این تحقیر آشکار به پا خیزد! آیا دهه‌ها تجربه شکست، تحقیر و سرگردانی تنها برای دستیابی به رفاه اندکی آمیخته با ذلت هنوز برای بازاندیشی اساسی کفایت نکرده است؟ در حالی‌که شما امتی بودید که مشعل‌های نور و هدایت را به بشریت می‌رساند؟

آیا هنوز درنیافته‌اید که همه این ذلت و خواری، نتیجه آن است که ما امتی پراکنده‌ایم؛ بی‌دولتی که ما را گرد آورد و بی‌امام عادل که با شریعت الله سبحانه و تعالی بر ما حکم کند؟ امامی که رسول الله صلی الله علیه وسلم درباره‌اش فرمودند:

«إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتِلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُتَّقَى بِهِ»

ترجمه: همانا امام سپری است که از پشت سر او جنگ می‌شود و به‌وسیله او (امت) محافظت می‌گردد.

آیا زمان آن نرسیده که دعوت حزب التحریر را برای کار جدی و پیگیر جهت بازگرداندن عزت و مجدتان اجابت کنید؟ این امر تنها با تغییر بنیادین و برپایی خلافت راشده بر منهج نبوت ممکن است؛ فرضی از سوی پروردگار ما و بشارتی از جانب رسول الله صلی الله علیه وسلم. تنها با آن است که امت زیر یک پرچم و با رهبری یک امام واحد گرد می آید، صاحب تصمیم مستقل می شود و وسوسه های دشمنانش را نقش بر آب می کند؛ چنان که سلف صالح ما چنین بودند. این امر بر الله سبحانه و تعالی دشوار نیست. پس در کنار کارگزاران و فعالان مخلص این فرض بزرگ بایستید:

﴿وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَفْرُقَكُمْ أَعْمَالُكُمْ﴾ [محمد: 35]

ترجمه: و الله با شماست و هرگز اعمال شما را ضایع نمی گرداند.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایه عراق